

приели предложението и, незайно защо, се повърнали назадъ. На търновския прѣстолъ билъ възкаченъ роднината на Михаила — Иванъ Александъръ.

Велбуждъ останалъ още по-здраво въ сръбски рѣцѣ, докато слѣдъ тридесетина години се отдѣлилъ отъ сръбската държава, за да стане сѣдалище на отдѣлно сѣверомакедонско княжество, велбуждското или Константиновото, което, както ще видимъ, било усвоено отъ турцитѣ едва прѣзъ XV столѣтие.

иначе
в 022.

Велбуждъ ?

дошли пратѣници отъ брата царю томо; Михаилу рекомахго Бз-
лоури и отъ всѣхъ келемоштинныхъ земліе тою (Дан. 193), които
имали власть надъ отдѣлни области, да извѣстятъ и молятъ
кралю отъ сѣхъ бо сръбское кралѣебство и царьство бългारское въ
едино соуште събькоупаение и миръ боудеть (Дан. 195).